

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814000235
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814000235.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. apríla 2015 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

D. H.,

nar. XX.XX.XXXX v R., Česká republika, trvale bytom V. X, okres Prievidza, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 0T/61/2014 zo dňa 15. januára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný D. H. uznaný vinný z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., pretože i napriek tomu, že mu trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 0T 47/2013 zo dňa 31.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.06.2013 bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 28 mesiacov, dňa 04.06.2014 o 08.50 hod. viedol po ceste I/64 v obci W., okres Prievidza osobné motorové vozidlo zn. W. F., evidenčné číslo F.

Bol za to odsúdený podľa § 54 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu povinnej práce vo výmere 300 hodín.

Podľa § 61 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. m/ Tr.zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 36 mesiacov.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním prokurátora, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Odvolanie bolo podané v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor poukázal najmä na to, že obžalovaný je nezodpovedným vodičom (13-krát postihnutý za priestupky v doprave). Bol aj 2-krát odsúdený pre rovnaký trestný čin (Okresný súd Prievidza, sp.zn. 0T/47/2013, sp.zn. 0T/14/2014), pričom mu okrem trestov zákazu činnosti bol uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody. Napriek tomu obžalovaný znovu dňa 04.06.2014 riadil motorové vozidlo v čase uloženého súdneho zákazu. Podľa názoru prokurátora trest uložený súdom prvého stupňa nezodpovedá obsahu ustanovení § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, obžalovaný uviedol, že skutky, ktoré spáchal ho mrzia a ľutuje ich. Zákaz činnosti nerešpektoval z toho dôvodu, že pracuje ako živnostník, pričom spolupracovníci ho nie vždy odviedli do práce.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Je nutné prisvedčiť názoru prokurátora v tom, že obžalovaný sa pred súdom už tretíkrát zodpovedá za nerešpektovanie sankcií zákazu riadenia motorových vozidiel (správna aj súdna sankcia), čím obžalovaný prejavuje vysoký stupeň nerešpektovania pravidiel cestnej premávky, čo je navyše dokreslené aj množstvom spáchaných priestupkov v doprave. Takéto nerešpektovanie uložených „zákazov“ v konečnom dôsledku viedlo u obžalovaného k tomu, že od 30. októbra 2014 vykonáva nepodmienečné tresty odňatia slobody spolu vo výmere 12 mesiacov - koniec trestov - 28.10.2015.

Za tejto situácie senát odvolacieho súdu dôsledne zvažoval ako je potrebné postupovať pri zabezpečovaní prevýchovy obžalovaného D. H., keď doposiaľ ani uložený trest odňatia slobody s povolením podmieneného dokladu, ani trest odňatia slobody nepodmienečný, vždy spolu s uložením trestu zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel nevedli k jeho náprave. Odvolací súd sa pritom stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že k dovŕšeniu nápravy obžalovaného môže viesť výkon trestu povinnej práce, v tomto prípade na samej hornej hranici zákonnej výmery. Obžalovaný do jedného roka od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude musieť vykonať tento ďalší trest. Súčasne s tým na pomerne dlhú dobu mu postupne boli uložené aj tresty zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel.

Najmä počas plynutia trestu zákazu činnosti si obžalovaný už musí uvedomiť, že prakticky ďalšie porušenie zákazu riadenia motorových vozidiel by nevyhnutne muselo viesť k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody a zákazu činnosti na samých horných hraniciach trestnej sadzby.

Napokon senát odvolacieho súdu poukazuje aj na to, že výkonom trestu povinnej práce bude aj čo najmenej „dotknutá“ rodina obžalovaného (družka, dve maloleté deti) tak, ako táto zásada pri ukladaní trestov vyplýva z ustanovenia § 34 ods. 3 Tr.zák.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.